

[Fiskeriministeren.]

ning at fremskynde et skridt i den retning — vandt frem, nåede jeg til den opfattelse, at det nok var bedre at lade saltvandsfiskeriloven ligge til næste folketingsår, for at man så kan få de nye bestemmelser ført ind i den, bestemmelser, som nødvendigvis gøres af, at vort eget fiskeriterritorium i så fald bliver betydelig forøget, med de virkninger det må få for forskellige tekniske sider af vor fiskerilovgivning.

Til de ærede medlemmer hr. Østergaard og hr. H. C. Toft vil jeg gerne sige, at jeg havde lejlighed til ved lovforslagets fremsættelse at give udtryk for, at jeg ikke ville anvende den bemyndigelse, jeg her søger, uden efter nærmere kontakt med det danske fiskerierhverv. Jeg skal meget gerne ved denne lejlighed i anledning af det ønske, de ærede medlemmer har udtrykt herom, give tilsagn om, at bemyndigelsen ikke vil blive anvendt af regeringen før efter forhandlinger med de to hovedorganisationer, Vestjysk Fiskeriforening og Dansk Fiskeriforening. Uanset at konventionen, i henhold til hvilken bemyndigelsen eventuelt vil blive brugt, er godkendt af folketinget — og det regner jeg med sker nu efter den modtagelse, forslagene har fået — knytter der sig dog sådanne forhold til spørgsmålet om vor fiskerigrænsepolitik, at regeringen heller ikke vil beslutte at skride til en udvidelse uden først at have forelagt sagen for det udenrigspolitiske nævn. Jeg forstår på begge de to ordførere, der rejste denne side af sagen og udtalte ønske om en forhandling med repræsentanter for folketinget, at de anser udenrigsnævnet for at være det rigtige forum for en sådan forhandling. Og det er også min opfattelse, at det er det.

Det ærede medlem fru Birthe Wetlesen spørger, om der er foretaget undersøgelser over tabs- og gevinstvirkninger i tilfælde af en udvidelse af fiskerigrænsen. Hertil vil jeg svare, at man har nok foretaget sådanne undersøgelser i en vis udstrækning. Man har dog ikke kunnet komme frem til — og heller ingen af de andre lande, der deltog i konventionsbehandlingen i London, tror jeg i og for sig har faste forestillinger derom — hvad der kan nås, og hvad der tabes, ved at vore fiskere får en mere begrænset adgang til at fiske ved andre

landes kyster. Omvendt kan det heller ikke med sikkerhed siges, hvad der vindes ved, at de andre landes fiskere ikke må fiske så tæt ind til vore kyster som hidtil. Man har naturligvis ret nøje tal, også i fiskeriministeriet, for, hvor meget vore fiskere på fangstpladser i nærheden af andre lande fisker, f.eks. i nærheden af den tyske kyst, og omvendt også tal for, hvad andre fiskere fisker ved vore egne kyster; og det ser ganske umiddelbart ud til, hvis man stiller disse tal op, at der bliver en betydelig gevinst i dansk favør, men jeg vægrer mig noget ved at komme nærmere ind på tallene, fordi de faktisk ikke siger så forfærdelig meget. Det, som vil være mest afgørende, vil være, at det i dele af året ganske overordentligt intensive fiskeri af fremmede trawlere, navnlig langs den jyske vestkyst, ophører inden for et område, der derved vil blive meget, meget værdifuldere for de danske fiskere, men hvor meget værdifuldere tør jeg ikke komme med udtalelser om, dertil er området for min bevidsthed for usikkert. Men det vil, fordi vi får jurisdiktion inden for området ud til 12 sømil, betyde, at vi kan gennemføre en langt bedre beskyttelse af fiskeyngelen, og det betyder jo også på lang sigt en varig fordel for dansk fiskeri.

Med disse bemærkninger takker jeg igen for tilslutningen til forslagene.

Østergaard: Med det tilsagn, den højtærede fiskeriminister gav om, at han fortsat vil søge fiskerierhvervets hovedorganisationer som rådgivere ved udøvelsen af bemyndigelsen, og da de omhandlede repræsentanter for folketinget, som den højtærede minister også vil forhandle med, er blevet præciseret som det udenrigspolitiske nævn, kan jeg sige, at venstre vil afstå fra ønsket om udvalgsbehandling af forslagene og kan anbefale dem direkte.

Birthe Wetlesen: Jeg fik faktisk ikke noget svar på mit spørgsmål om, hvad den højtærede fiskeriminister har tænkt sig med hensyn til Østersøen, men ministeren har måske ikke gjort sig nogen tanker derom endnu.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg beder det ærede medlem undskyldte, at jeg